

ito... eta kito!

Mendigorriko koban

Tartalo izeneko begi bakar gizato*bat
bizi zala inoen herriko zaharrak.

Hori entzunda eta ikusgureak*bultzatuta*
bertara joan zan behin Peru izeneko mutiko bizkorra.

Heldu, eta barrura sartu zan.

Barruan ez egoan inor. Bainha halako baten
dank, dank, dank... pausu-hotsa entzun eban.

Tartalo bera zan; ardiakaz etorren.

Dzast! Mutilak behingo baten*gorde eban bere burua. Bainha...

—Ja, ja, ja! *Ikusi haut*, —esan eutsan gizatoak- *galdua haz!*

Eta koba sarrerea itxi egin eban harri bateaz.

Gero,

—*Gaurko ba jaukat janaria* —esan eutsan—
baina biharko ez... *Bihar hēu izango haut janari!*

Hori entzunik, gomutara etorri jakon Peru-ri
herriko zaharrak inoena: gizajalea*ere ba zala.

Eta dardaran jarri zan.

—*Gaur azkenengo loaldia izango doz-eta*
egik ohe horretan lo —esan eutsan gizatzarrak*.

Lo? Bai, zera! Artega*egoan eta ikaratuta, gure mutila.

Lo-korronka... bai, Tartalo bera!

Batera ta bestera ebilan Peru nondik eta zelan urtengo begira.

Honetan, gorpu*bat ikusi eban ohepean.

Ta hauxe esan eban berekautan

—*Ohe gainean ipiniko joat gorputa*
eta ohepean sartuko nōk neu.

Ta horixe egin eban.

Gauerdian, Tartalok, iratzartu zanean,
dzast! dzast! eztenkada*bi emon eutsazan ohe gaineko gorpua.

Eta hiltzat itzirik lotara joan zan barriro.

Peruk gero, gorputa ohepean ipini eta ohe gainean entzun zan bera.

Biharamon*goizean

—*Egun on!* —esan eutsan Peruk— zelan egin dozu lo, ba?

* gizato = hombrón, gigante
* behingo baten = en un dos por tres
* ikusgurea = curiosidad
* bultzatu = impulsar

* artega = inquieto, intranquilo
* gorpua = cadáver
* eztenkada = puyazo

* biharamonean = al dia siguiente
* ondo samar = bastante bien
* burduntzi = estaquilla

* ilentzi = tizón
* erostaka = lamentando
* oinaze = dolor, sufrimiento

* itsumustuan = a tientas
* eratzuna = anillo
* ataka = sarrera

—Nik ondo, —esan eutsan harriturik— *eta heuk?*
—Nik ondo samar*... Zorri batzuk izan ditut, baina ondo!
Tartalo orduan, lehengo eztenkadak ez zirala nahikoa izan-eta
burduntzi*bat zorroztzen hasi zan.
Peruk Tartalo-ren asmoa susmaturik surteko ilenti*bat hartu eta
zaust! begi bakarrean sartu eutsan.
—Ai, ai, ai! —erostaka*hasi zan oinazez,*eta— *Galdua nōk!* —esanez.
Eta Tartalo itzu gelditu zan.
Amorruak eraginda Peru-ren bila hasi zan.
Iibili ta ibili... itsumustuan,*harrapatu egin eban.
Eta erdiko hatzamarrean eratzun*bat sartu eutsan,
“*hemen najaōok*” esaten ekian eratzun bat.
Gero ardiak kanpora atarateko orduan,
koba atakan*jarririk banan banan ataraten hasi zan
lepoan danei ikuturik.
Peruk, mutiko zorrotza zan-eta, ardi narru bat aldean ipinirik
lau-hankan aterantza jo eban.

—“*Hemen najaōok...* *najaōok...*” —inoan aldika eratzunak.
Baina hurrean entzun arren Tartalok
beste ardi bat zalakoan kobatik urteten itzi eutsan.
Konturatu zanean, barriz...
—*Madarikatu hori!* —esanda, atzetik jarraitu eutsan.
Atzetik joakola ikusirik erreka ertzera joan
eta hatzamarra eratzun eta guzti ebagi egin eban Peruk...
Eta uretara bota!

Tartalok “*hemen najaōok*” entzuten eban lekura salto egin...
Eta, ito!

